

Tiggeri leder till revolution!

(Från vår korrespondent i London)

Så kunde det ha stått i Aftonbladet
i februari 1841.

WENDELA HEBBES kollega på redaktionen Carl Jonas Love Almqvist var ute på en drygt sex månaders resa till Paris och London och skickade hem samhällsanalyser i form av reseberättelser och kåserier. Men rubriken var istället "Quincy Parriot", mer i linje med författarens smak för klangfulla ord och namn. Det låter som ett namn och så är det. I detta kåseri har Almqvist besökt London Zoo i Regent's Park och sett hur väl man tar hand om dessa djur, och på väg därifrån slinker in på ett möte där han bereds tillfälle för att teckna sig för hednamissionen och hamnar till slut i fula, dystra och lortiga gator, och gör där en upptäckt. Så fort en "gentleman" passerar, finns där en gatsopare till hands, som sopar en gång i den slaskiga gatan så att passagen kan ske utan att den fine herrn besmutsas. Men vår korrespondent har inga småpengar och känner sig illa till mods av den erbjudna servicen. Hans gatsopare avvisar den erbjudna sixpencen (50 öre). "Tis too much, Sir". De båda börjar samtala. Vandraren får höra om de andra som i gatan står till tjänst med service. Till exempel fruntimret som säljer svavelstickor – det är förtäckt tiggeri. "Självmod är förbjudet, herre, tigga är också förbjudet, arbete finns icke,

för alla de hundratusen, som gå i London." Fruntimret med sina stickor – det är bara en skylt för det hon egentligen gör, tigger. "Ser herrn, hon är en Mumie... av tvång! En Mumie före sin död."

Så bjuder gatsoparen flanören hem till sig. Det befinner sig att han inte bor som en tiggare. Gatsopandet är bara en mask för en filantrop – en aktivist skulle vi säga idag. Det är denne man som heter Quincy Parriot. Vår korrespondent samtalar sedan i tre artiklar med denna filosof. Tillhör han en sekt? "Visserligen; jag tillhör en liten sekt utan privilegier och utan särdeles inflytande: jag är människövän." Han är chartist, det vill säga anhängare av rösträtt och andra rättigheter för de fattiga. Likaväl som vi ser efter djuren på zoo och andra länders fattiga, måste vi ge rättigheter och ett värdigt liv åt de som tigger. Vi behöver reformer. Om de styrande inte genomför förändringar blir resultatet revolution. Det förefaller som om överklassen är hindermännen för reformer. De vill tydligen ha revolutionen.

Under tiden sopar tiggarna gator, säljer svavelstickor, pantar burkar eller tar hand om kundvagnar.

Men, nu gick jag vilse. Jag blandar ihop dåtid med nutid.

Olof Holm

OLOF HOLM ÄR sekreterare i Almqvistsällskapet och kreativ kompositör av många spännande litterära program i regi både av det egna sällskapet och DELS (De litterära sällskapens samarbetsnämnd) där Wendelas Vänner ingår.

Den 17 november bjuder våra två föreningar på ett scenprogram, förlagt till Oktoberteatern, med rubriken "Hierta, Hebbe, Almqvist – moderna människor & visionära journalister". Det blir ett program med samtal, texter och sketcher från en dramatisk period när det moderna Sverige föddes.

Där får vi möta Almqvists tiggare, bekanta oss med Hiertas vanvördiga journalistik och uppleva Wendela Hebbes socialreportage, allt gestaltat av skådespelarna Richard Forsgren och Tuvalisa Rangström. Medverkar gör också Olof Holm och Ami Lönnroth från de två sällskapen, under ledning av förra radiochefen Kerstin Brunnberg.

AL